

Sygn. akt II S 17/16

POSTANOWIENIE

Dnia 2 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział II Cywilny - Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Grzegorz Buła

Sędziowie: SO Krzysztof Lisek (sprawozdawca)

SR (del) Anna Kruszewska

po rozpoznaniu w dniu 2 marca 2016 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi A. R. i K. R.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie, sygn. akt I Ns 1263/10/N

postanawia:

I. stwierdzić przewlekłość postępowania w sprawie o sygn. akt I Ns 1263/10/N prowadzonej w Sądzie Rejonowym dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie

II. przyznać od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie na rzecz skarżących A. R. i K. R. kwoty po 10 000 (dziesięć tysięcy złotych);

III. oddalić skargę w pozostałej części;

IV. nakazać Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie zwrot skarżącym kwoty po 100 (sto złotych) wobec uwzględnienia skargi.

SSO Krzysztof Lisek SSO Grzegorz Buła SSR Anna Kruszewska

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 21 stycznia 2016 r. A. R. i K. R. wnieśli skargę na przewlekłość postępowania w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie, sygn. akt I Ns 1263/10/N. Domagali się stwierdzenia przewlekłości tego postępowania, zasądzenia od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie na rzecz każdego ze skarżących kwoty po 20 000 zł, a nadto zasądzenia kosztów postępowania. Skarżący przedstawiając przebieg postępowania o zniesienie współwłasności zarzucili, że Sąd Rejonowy całkowicie pominął zgłaszane przez nich jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy wnioski o ustalenie co stanowi własność spadkodawczyni A. P. i zbadanie czy wniosek o zniesienie współwłasności nie stanowi próby obejścia prawa spadkowego. Sąd Rejonowy dopuszczając dowód w przesłuchania stron co do sposobu zniesienia współwłasności, przedwcześnie uwzględnił wniosek wnioskodawcy i dopuścił dowód z opinii biegłego ds. szacowania nieruchomości – brak ustalenia czy działka nr (...) wchodziła w skład spadku wyłączał celowość powołania biegłego. Przewlekłość w tym zakresie była spowodowana nieuzasadnioną długotrwałością sporządzania opinii, trwającą 15 miesięcy od 10 listopada 2010 r. do 10 lutego 2012 r. Oceniając wysokość wynagrodzenia biegłego, czas sporządzenia opinii nie powinien przekroczyć 2 tygodni, a termin ustalony przez Sąd nie powinien przekroczyć

6 miesięcy. Wskazali, iż przewlekłość wynosząca 11 miesięcy była nadto spowodowana działaniem Sądu, który nie uwzględnił przedłożonego przez skarżących dokumentu – decyzji uchylającej akt własności ziemi z dnia 25 marca 1976 r., których posługiwała się A. P. przy zawieraniu umowy darowizny na rzecz wnioskodawców, zatem nie była ona właścicielem działek wymienionych w AWZ, a umowa darowizny była nieważna. Sąd zamiast ustalać stan prawny tej nieruchomości, przesłuchiwał świadków na okoliczność nie mająca znaczenia dla sprawy tj. czy wnioskodawca za własne pieniądze wznosił na działce nr (...) zabudowania gospodarcze. Przez 11 miesięcy trwały bowiem nieistotne przesłuchania świadków. Sąd przez 8 miesięcy w sposób opieszawy, bierny i nieformalny działał w zakresie wniosku wnioskodawcy z dnia 28 stycznia 2013 r. o zawarcie ugody, wydzielając go do odrębnego rozpoznania. Mimo tego, Sąd rozpoznał wniosek w sposób nieformalny, bez wokandy, na posiedzeniu sądu w sprawie zasadniczej. Sąd do chwili składania skargi nie rozpoznał nadto wniosku uczestnika o doręczenie protokołu z dnia 1 października 2013 r. Sąd dopuszczając z urzędu dowód z opinii biegłego na okoliczność aktualizacji wyceny nieruchomości dopuścił do przewlekłości postępowania o kolejne 3 miesiące. Sąd beczynny był nadto w okresie od 18 lutego 2014 r. (rozpoznanie zażalenia uczestników z dnia 5 listopada 2013 r.) do 30 września 2014 r. (postanowienie o zniesieniu współwłasności). Nadmierna jest także zwłoka Sądu w sporządzeniu i doręczeniu uczestnikom uzasadnienia postanowienia, wynosząca 8 miesięcy od dnia jego wydania.

Do udziału w sprawie zgłosił się Skarb Państwa- Sad Rejonowy dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie, reprezentowany przez Prezesa tego Sądu, wnosząc o oddalenie skargi. Przedstawiając przebieg postępowania wskazał, że w sprawie nie wystąpiły okresy braku czynności Sądu. Zdarzały się co prawda dłuższe odstępy czasowe pomiędzy poszczególnymi czynnościami, które jednak wynikały z przeciążenia sędziego referenta i sekretariatu wydziału oraz bardzo trudnej sytuacji kadrowej wydziału.

Sąd Okręgowy ustalił stan faktyczny mający znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy:

Wniosek o zniesienie współwłasności wpłynął do Sadu Rejonowego w Tarnowie w dniu 25 czerwca 2010 r. Postanowieniem z dnia 2 lipca 2010 r. Sąd Okręgowy w Tarnowie wyznaczył do rozpoznania sprawy Sąd Rejonowy dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie, do którego akta wpłynęły w dniu 9 sierpnia 2010 r. (k.31). W dniu 2 listopad 2010 r. uczestnicy A. R. i K. R. wnieśli odpowiedź na wniosek, wnosząc też o rozpoznanie i rozstrzygnięcie wniosku o zobowiązanie do wykonania zapisu, ustalenie co stanowiło skład spadku po A. P. i czy umowa darowizny przez nią zawarta jest legalna, przeprowadzenie postępowania spadkowego po H. R. i ewentualnie zawieszenie postępowania do czasu rozpoznania tych wniosków (k.35). W dniu 10 listopada 2010 r. odbyła się rozprawa, na której przesłuchani zostali uczestnicy i Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego rzeczoznawcy na okoliczność ustalenia wartości nieruchomości położonej w miejscowości O. w powiecie (...). Sąd zwrócił się do biegłego z listy Sądu Okręgowego w Tarnowie J. K. z pytaniem czy podejmie się sporządzenia opinii o sporządzenie opinii w sprawie, a jeśli tak, to w jakim terminie i jaki będzie jej koszt (k.51). Zapytanie ekspediowano 2 grudnia 2010 r. (k.53). Dnia 14 stycznia 2011 r. referent zarządził doręczenie lub reklamowanie dowodu doręczenia przesyłki biegłemu (k.59). Przesyłka zwróciła nieodebrana (k.60). W dniach 31 stycznia – 7 lutego 2011 r. urlop referenta. Zarządzeniem z dnia 21 lutego 2011 r. referent zlecił ustalenie telefonu do biegłego i ustalenie czy podejmie się sporządzenia opinii w sprawie. O numer telefonu zwrócono się do Sądu Okręgowego w Tarnowie faksem, w tym samym dniu otrzymano te dane (k.62). Zarządzeniem z dnia 15 marca 2011 r. referent zlecił wykonanie zarządzenia z dnia 21 lutego 2011 r. i ustalenie adresu biegłego (k.65). W dniu 24 marca 2011 r. w rozmowie telefonicznej z biegłym ustalono, że z uwagi na inne zadania do wakacji nie jest w stanie podjąć się sporządzenia opinii (k.66). W dniu 6 kwietnia 2011 r. referent zlecił ustalenie telefonicznie z Sądem Okręgowym w Tarnowie numerów telefonów i adresów wskazanych biegłych oraz ustalenie czy podejmą się sporządzenia opinii w sprawie, w jakim terminie i za jaką cenę (k.67). Zarządzenie wykonano 15 kwietnia 2011 r., w tym dniu otrzymano dane biegłych i skontaktowano się z nimi telefonicznie (k.68-70). Pismem z dnia 2 maja 2011 r. przewodnicząca zwróciła się do biegłego L. C. o wydanie opinii w sprawie – ocenę wartości nieruchomości w terminie miesiąca w 4 egzemplarzach (k.72). Biegły odebrał pismo 13 maja 2011 r. (k.75). W dniu 8 czerwca 2011 r. biegły zwrócił się do Sądu o przesłanie akt na jego adres. Podał, że prośbę o wysłanie akt wysłał wcześniej emailiem na adres mailowy Sądu dnia 20 maja 2011 r. (k.76). W dniach 20-27 czerwca 2011 r. urlop referenta. Dnia 20 września 2011 r. do Sadu wpłynęła opinia biegłego (k.77). Zarządzeniem z dnia 14 października 2011 r.,

wykonanym 25 listopada 2011 r. zlecono doręczenie odpisów opinii stronom zobowiązując do zgłaszania zarzutów w terminie 2 tygodni (k.104,5). Korespondencja przesłana uczestnikom została zwrócona jako niepodjęta w terminie (k.109). Zarządzeniem z dnia 18 stycznia 2012 r. wyznaczono termin rozprawy na dzień 19 marca 2012 r. (k.110). Zarządzeniem z dnia 3 lutego odwołano tę rozprawę i wyznaczono nowy termin na 11 kwietnia 2012r. (k.111). Pismem złożonym w Sądzie dnia 31 stycznia 2012 r. uczestnicy wnieśli m.in. o doręczenie operatu, którego odbiór potwierdzili w dniu 10 lutego 2012 r. (k.112).Pismami z dnia 22 marca 2012 r. (k.128) i 10 kwietnia 2012 r. (k.130) uczestnicy wnieśli o uznanie umowy darowizny nieruchomości za nieważną i ustalenie, że wykazane w umowie nieruchomości należą do spadku, przedkładając odpowiednie decyzje o uchyleniu AWZ. Na rozprawie w dniu 11 kwietnia 2012 r. Sąd dopuścił wskazane dowody z dokumentów i określił stronom trzytygodniowy termin do złożenia wszelkich wniosków dowodowych pod rygorem pominięcia (k.136). Sąd wyłączył pismo z dnia 2 kwietnia 2012 r. – wniosek uczestników o uznanie spadkobiercy za niegodnego do odrębnego rozpoznania. Sąd wyznaczył termin rozprawy na 3 lipca 2012 r. (k.151). W dniu 12 kwietnia 2012 r. wskazane pismo z odpisem akt celem zarejestrowania go w rep C przedstawiono przewodniczącej w celu przydziału (k.141). Uczestnicy składali pisma: z dnia 23 kwietnia 2012 r. o zmianę tezy dowodowej wniosku (k.154), z dnia 4 maja 2012 r. o zmianę skutków prawnych umowy darowizny (k.164), ustosunkowali się do pisma wnioskodawcy z dnia 27 kwietnia 2012 r. (k.168). Na rozprawie w dniu 3 lipca 2012 r. (k.171) Sąd przesłuchał uzupełniająco uczestników oraz dopuścił dowody m.in. z zeznań świadków, których postanowił przesłuchać w drodze pomocy prawnej. Zarządzeniem z tego samego dnia Sąd zwrócił się o szereg dokumentów (k.172). W dniu 19 lipca 2012r. Sąd zwrócił się z odezwą do Sądu Rejonowego w Tarnowie o przesłuchanie czterech świadków (k.175). Sąd zwracał się o dokumenty, otrzymując je w dniach 6 sierpnia 2012 r. (k.181-3), 30 sierpnia (k.197). Zarządzeniem z dnia 6 sierpnia 2012 r. wezwano strony do dokonania wskazanych czynności i wyznaczono termin rozprawy na 20 listopada 2012 r. (k.188). Zarządzeniem z dnia 11 października 2012 r. zwracano się o kolejne dokumenty (k.203). Świadców przesłuchano w ramach pomocy prawnej przed Sadem Rejonowym w Tarnowie Wydział Zamiejscowy w Tuchowie w dniu 10 października 2012 r. oraz 16 listopada 2012 r. (k.205-6). Sąd otrzymał akta postępowania uwłaszczeniowego 5 listopada 2012 r. (k.209). Na rozprawie w dniu 20 listopada 2012 r. Sąd dopuścił dowód z kolejnych świadków (k.225). W dniu 21 listopada 2012 r. Sąd Rejonowy w Tarnowie zwrócił odezwę wobec jej wykonania tj. przesłuchania świadków (k.226). Zarządzeniem z dnia 21 grudnia 2012 r. Sąd zlecił ekspediowanie odezwy sądowi wezwanemu (k.279), a w dniu 14 lutego 2013 r. m.in. wyłączył pismo A. R. z dnia 28 stycznia 2013 r o zawezwanie do próby ugodowej, zarejestrował w rep. Co i przedłożył przewodniczącej celem przydziału (k.282). W dniu 6 marca 2013r. wpłynął protokół przesłuchania świadka G. R., przesłuchanej przez Sadem wezwanym w dniu 19 lutego 2013 r. Zarządzeniem z dnia 4 kwietnia 2013 r. wyznaczono termin rozprawy na dzień 4 czerwca 2013 r. (k.310). Na rozprawie 4 czerwca 2013 r. Sąd zwrócił się do biegłego o dokonanie aktualizacji opinii w terminie miesiąca od otrzymania wezwania i wyznaczył kolejny termin rozprawy na 1 października 2013 r. (k.313). W dniu 1 sierpnia 2013r. biegły przedłożył aktualizację opinii (k.316). W dniu 1 października 2013 r. na posiedzeniu Sąd określił stronom termin 2 tygodni na zgłaszanie ewentualnych zarzutów do opinii (k.338). Postanowienie o przyznaniu wynagrodzenia biegłemu z dnia 3 października 2013 r. (k.339) zostało zaskarżone, a zażalenie oddalono postanowieniem Sadu Okręgowego w Krakowie w dniu 18 lutego 2014 r. (k. 381). W okresie od dnia 5 lutego 2014 r. do dnia 28 lutego 2014 r. akta znajdowały się w Sądzie Okręgowym. W dniu 14 października 2013 r. uczestnicy złożyli wniosek o doręczenie protokołów posiedzeń Sadu z dnia 4 czerwca i 1 października 2013 r. (k.345). Zarządzeniem z dnia 22 października 2013 r. Sąd zlecił doręczenie biegłemu zarzuty uczestnika zobowiązując do ustosunkowania się do nich w terminie 2 tygodni (k.348). Odpowiedź biegłego wpłynęła do sądu w dniu 2 grudnia 2013 r. Zarzuty do odpowiedzi złożyli uczestnicy (k.375). W dniu 30 września 2014 r. wydano postanowienie kończące postępowanie w sprawie (k.392). W dniu 6 października 2014 r. uczestnicy złożyli wniosek o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem (k.394). Uzasadnienie zostało sporządzone w dniu 23 listopada 2014 r.(k.407), w zarządzeniu zlecono doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem uczestnikowi A. R.. Pismem z dnia 8 stycznia 2015 r. uczestnicy ponowili wniosek o doręczenie orzeczenia i uzasadnienia (k.411). W piśmie z dnia 9 stycznia 2015 r. wskazał, że w dniu 18 grudnia 2014 r. otrzymał ale nie orzeczenie z uzasadnieniem, a wezwanie do usunięcia braków formalnych (k.412). Zarządzeniem z dnia 14 maja 2015 r. zlecono doręczenie uczestnikom odpisu postanowienia wraz z uzasadnieniem (k.418). Odpisy doręczono w dniu 10 czerwca 2015 r. (k.423).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Stosownie do treści art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004 roku, Nr 179, poz. 1843 ze zm.) przewlekłość postępowania zachodzi, jeżeli postępowanie w sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd, w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty, uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawilosci, znaczenie dla strony, która wnosi skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stro, a w szczególności strony, która zarzuca przewlekłość postępowania.

Analizując terminowość i prawidłowość podjętych w sprawie czynności, uwzględniając charakter sprawy, stopień jej skomplikowania, jak również jej znaczenie dla skarżącej, uznać należy, że w toku prowadzonego przez Sąd Rejonowy postępowania doszło do naruszenia jej prawa do rozpoznania sprawy bez uzasadnionej zwłoki.

Ocena czy naruszono prawo strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki musi sprowadzać się do ustalenia czy podjęte przez Sąd czynności były racjonalne i adekwatne do przedmiotu postępowania oraz stanowisk stron oraz czy były podejmowane przez Sąd terminowo.

W przedmiotowej sprawie na chwilę obecną, postępowanie toczy się już prawie 6 lat. Uzasadnione są po części zarzuty uczestników odnośnie do sprawności prowadzonego przez Sąd I Instancji postępowania. Wskazać należy, że postanowienie o dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego zostało wydane na rozprawie w dniu 10-11-2010 natomiast opinia została przedłożona w dniu 20-09-2011 czyli po prawie 10 miesiącach, mając na uwadze standardowy zakres opinii(oszacowanie nieruchomości), okres jej sporządzania był zbyt długi.

Następnie zwrócić należy uwagę na procedowanie Sądu w okresie od dnia 8-04-2013 kiedy to wyznaczono rozprawę na dzień 4-06-2013 (k. 313), na której odebrano oświadczenie o nieskładaniu przez strony wniosków dowodowych oraz dopuszczono dowód z opinii biegłego ds. nieruchomości (aktualizacja), która to opinia wpłynęła w dnium 1-08-2013 i następnie odbywa się kolejna rozprawa w dniu 1-10-2013 na której doręczono odpis opinii i zakreślono termin na składanie zarzutów do opinii. 14-10-2013 wpływają zarzuty, w dniu 2-12-2013 wpływa odpowiedź od biegłego i kolejne czynności wykonywane są przez Sąd dopiero w dniu 23-05-2014, gdzie wyznaczono termin rozprawy na której wydano końcowe orzeczenie. W powyższym okresie czasu już w dniu 8-04-2013 na posiedzeniu niejawnym można było dopuścić dowód z opinii uzupełniającej (aktualizacyjnej), podobnie jak zarządzenia o wyznaczeniu terminu do składania zarzutów mogłyby być wydawane na posiedzeniu niejawnym - co doprowadziło by do sytuacji, że orzeczenie mogłoby być wydane jeszcze w 2013 r. Zwrócić też należy uwagę, że konieczność przesłania akt do Sądu Okręgowego celem rozpoznania zażalenia na postanowienie o przyznaniu biegłemu wynagrodzenia, nie kolidowała z wyznaczeniem terminu jeszcze przed wysłaniem akt rozprawy na której miało zapaść końcowe orzeczenie (wyznaczenie rozprawy nastąpiło po zwrocie akt).

Odnosząc się do kwestii czasu doręczania uczestnikom uzasadnienia, z akt wynika, że w dniu 8-10-2014 uczestnik złożył wniosek o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia. Orzeczenie z uzasadnieniem zostało mu doręczone w dniu 10-06-2015, a więc po 8 miesiącach, na skutek błędu polegającego na niewłożeniu do pierwszej przesyłki odpisu uzasadnienia (Przewodniczący Wydziału uznał zarzuty uczestnika i nakazał ponowne doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem).

Mając na uwadze powyżej wskazane okresy procedowania, zasadnym jest uznanie, iż postępowanie jest dotknięte przewlekłością. Na marginesie zwrócić należy uwagę na okoliczność, że mimo, iż Sąd I Instancji wydał orzeczenie kończące postępowanie, postanowieniem z dnia 14-01-2016 sygn. akt sygn. akt II Ca 2124/15 Sąd Okręgowy w Krakowie uchylił orzeczenie Sądu I Instancji do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że

Sąd nie rozpoznał istoty sprawy albowiem zaniechał rozpoznania sporu o własność nieruchomości. Powyższe również rzutuje na czas trwania postępowania.

Opóźnień w rozpoznaniu przedmiotowej sprawy i podejmowaniu w niej czynności w kontekście stwierdzenia przewlekłości postępowania, nie można usprawiedliwiać brakami kadrowymi, nawet jeśli odpowiedzialność za ich wystąpienie nie leży po stronie Sądu (Sędziów orzekających czy Przewodniczącego Wydziału). Wprowadzenie do polskiego porządku prawnego skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki było skutkiem przyjętych przez państwo polskie zobowiązań międzynarodowych i orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, który w wyroku z dnia 26 października 2000 roku w sprawie Kudła przeciwko Polsce (skarga nr 30210/96) stwierdził, że w krajowym porządku prawnym brak jest instrumentu prawnego zapewniającego skarżącemu dochodzenie prawa do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie w rozumieniu art. 6 ust. 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. Obowiązek przestrzegania przyjętych zobowiązań międzynarodowych i zapewnienia obywatelom ochrony w celu ich dochodzenia spoczywa na państwie jako takim. Dlatego też obowiązek zorganizowania warunków należytego sprawowania władzy jurysdykcyjnej spoczywa na wszystkich jego władzach (organach). Nie można go odnosić tylko do organów władzy sądowniczej (wymiaru sprawiedliwości). Państwo ma więc obowiązek takiego zorganizowania warunków sprawowania władzy jurysdykcyjnej (w tym zapewnienia optymalnej obsady kadrowej), aby nie dochodziło do przewlekłości postępowania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2005 r., III SPP 34/05, OSNP 2005 nr 20, poz. 327 oraz z dnia 3 czerwca 2005 r., III SPP 109/05, OSNP 2006 nr 1-2, poz. 33). Podniesiony przez Skarb Państwa brak zapewnienia należytej kadry do obsługi referatów sędziów i ich nadmierne obciążenia, jakkolwiek faktycznie uniemożliwiające sprawne rozpoznawanie spraw, nie może jednak usprawiedliwiać państwa, jako podmiotu naruszającego postanowienia Konwencji.

W świetle powyższego Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie I sentencji na podstawie art. 12 ust. 2 powołanej ustawy, zgodnie z którym uwzględniając skargę, sąd stwierdza, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania.

Stosownie do treści art. 12 ust. 4 powołanej ustawy uwzględniając skargę, sąd na żądanie skarżącego przyznaje od Skarbu Państwa sumę pieniężną w wysokości od 2000 zł do 20 000 zł. Żadaną przez skarżącą kwotę 20 000 zł należy uznać za wygórowaną. Biorąc pod uwagę wskazane wyżej okoliczności zasadnym jest uznanie, że kwota **10 000 zł** jest wystarczająca dla zrekompensowania skarżącemu naruszenia jej prawa.

Końcowo Sąd nakazał również zwrot kosztów postępowania poniesionych przez skarżących.

SSO Krzysztof Lisek SSO Grzegorz Buła SSR Anna Kruszewska